

vist Tillæg for visse Indkomster, og i det Beløb, som da er udfundet, er det, der er Tale om for det første at fradrage 3,000 Kr. — hvis jeg holder mig til dette som Grænsen —, og efter at det er fradraget i den udfundne Indkomst, skulde dernæst paa den Indkomst, der bliver tilbage, og som er en Indkomst, der er fastsat under Hensyn til, at man vil have Stigning i Skalaen, paa ny anvendes en stigende Skala. Jeg ved ikke, om det virkelig er Meningen, at begge Paragraffer skal kunne bruges af den samme Kommunalbestyrelse, men hvis det er saa, tror jeg dog, det er ret nødvendigt at foretage nogen Ændring i disse Bestemmelser.

Vi erkender, at det er en Nødvendighed at gaa til Forandringer i den gældende kommunale Dyrtidslov, at det navnlig er nødvendigt, at de 15 Kr., der er sat som Maksimum i § 5 — jeg behøver ikke at forklare dette nærmere —, forandres, at der gives større Plads for at foretage kommunale Dyrtidsforanstaltninger, end de 15 Kr. angiver. Det er foreslaaet i Lovforslagets § 4 paa den Maade, at visse Foranstaltninger skal holdes udenfor, nemlig de Foranstaltninger, der træffes til Befolkningens Forsyning med Brændsel og til uformuende Forældres og Forsørgeres Børns Bespising. Jeg tror, det er for Kommunalbestyrelserne langt heldigere, at man forhøjer de 15 Kr. med et Beløb, som man maatte blive enig om. Da der ikke foreligger Oplysninger, tør jeg ikke udtale mig om, hvorvidt Summen skulde forhøjes med 5 Kr. til 20 Kr., eller hvilket Beløb der maatte være nødvendigt. Jeg tror, dette er langt at foretrække, og det vil give Kommunalbestyrelserne den samme Frihed til at træffe de Foranstaltninger, som ogsaa Venstre anser det for ønskeligt, at Kommunalbestyrelserne træffer. Men vi skulde ikke gerne gøre Sagen mere indviklet for Kommunalbestyrelserne end højest nødvendigt, og det maa vel erindres, at Forholdene i Kommunerne er forskellige, at det, der kan passe for København og enkelte andre Kommuner, ikke passer for Landet. Men hvis man forhøjer de 15 Kr. med et tilstrækkeligt Beløb, er der den fornødne Plads, og der er sikkert ingen Grund til at antage, at man i Kommuner, i hvilke der ikke er Brug for et saa stort Beløb som 15 eller 20 Kr. pr. Indbygger, eller hvor man nu maatte sætte Grænsen, skal gaa højere op, selv om Beløbet bliver forhøjet. Det vilde jeg derfor foretrække.

Det meget udviklede, som jeg synes,

der er i Bestemmelserne i § 4, hvor Realiteten efter min Mening i Virkeligheden vil være naaet ved en Forhøjelse af de 15 Kr., synes jeg gaar igen i de Bestemmelser, der findes i § 6 vedrørende de Ændringer, det foreslaas at Kommunerne skulde foretage med Hensyn til Udskrivningen af Tillægsskatten. Jeg erkender, at da det kun er en Bemyndigelse, der gives Kommunerne til at anvende nye Regler, kan de Kommunalbestyrelser, der fastholder, at de forstaar overhovedet ikke det her foreslaaede, holde sig til det gammelkendte. Det er en Fordel, de bliver ikke tvunget til at rette sig efter det, som staar her. Men ikke desto mindre synes jeg, vi bør bestræbe os for at gøre Loven saa letfattelig som muligt. Der er saa sandt nok, man besværer Kommunalbestyrelserne med.

Jeg kunde tilføje, at det er for mig noget tvivlsomt, om den gældende Dyrtidslov giver Kommunalbestyrelserne Berettigelse til at fastsætte forskellige Grænser ved Udskrivningen af Tillægsskat, efter som det er til Udgifter i Henhold til § 1 eller § 2. Jeg ser, at Ministeriet mener, at man egentlig havde den fornødne Bemyndigelse i den gældende Lov, men nu vil man fastslaa den her. Jeg tror ikke, der er Grund til at fastsætte to forskellige Grænser, efter som det drejer sig om Udgifter i Henhold til § 1 eller i Henhold til § 2, men da det kun er en Bemyndigelse for Kommunalbestyrelserne, spiller det ikke nogen stor Rolle.

Men jeg mener altsaa, at der er Grund til at give Bestemmelserne om Forandringerne i Beskatningsreglerne en noget lettere forstaaelig Affattelse end den her givne, og jeg henstiller til Overvejelse saavel for Ministeren som for det Udvalg, jeg senere vil foreslaa, om der ikke var Grund til, hvis der i de gældende Dyrtidslove skal foretages saa indgribende Forandringer, som der her er Tale om, da hellere at forme det som en Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, der i sig optog de Bestemmelser, der bliver tilbage af de gældende Love, efter at alle disse Forandringer er foretagne. Det er nemlig ikke behageligt for en Kommunalbestyrelse at skulle have hele 3 Love om kommunale Dyrtidsforanstaltninger at sætte sig ind i for at naa til Klarhed over, paa hvilken Maade man skal bære sig ad for at faa Del i det Statstilskud, som maatte blive gennemført.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Behandling i et Udvalg. Jeg